

Біла пані

В білосніжному жупані,
У м'якеньких чобітках
Йде по світу біла пані –
Срібний посох у руках.

Йде полями і лісами,
Через гори і яри.
А за білими слідами
Йдуть завії і вітри.

Що не ступить – застеляє
Срібним снігом кожен слід.
Біла пані ледь ступає –
Каблучки збивають лід.

Ми зустріли її нині,
Коли йшла собі сама
У мережаній хустині.
Біла пані – то Зима.

На горбочку

«Не ходи надвір без шапки, –
Каже мама до Левка. –
В гусака померзли лапки,
Як ішов він до ставка.
Навіть кіт не йде із хати –
Носа лапкою сховав».
Снігу випало багато,
Білим-білим двір наш став.
Йде Левко у сніг гуляти –
Тепла шапка, чобітки –
А за ним біжать санчата
Білим снігом навпрошки.

Звідусіль зійшлися діти –
На горбочку все село.
Як же в хаті усидіти,
Коли снігу намело!
Вмить на санках полетіли,
Дітлахи, як горобці,
Шалики затріпотіли,
Як яскраві прапорці.
Стільки галасу і сміху,
Аж іде селом луна.
Тільки сніг кружляє тихо
І горить горобина.

Ведмежа зима

У зимі, зимі зимнющій, в темному барлозі
Ведмедиця ведмежатку гріє зимні нозі,
Тепло хухає на вушка, розтирає спинку:
«Ось такі в нас зими люті, мій коханий синку».
Ведмежатко засинає, тулиться до мами,
Хтось барлогу засипає срібними снігами.

Добріі тесля

У теслі на зиму роботи багато,
Бо кожній дитині потрібні санчата,
І більшого свята нема в дівтори,
Коли ті санчата з'їжджають з гори.

У теслі на зиму роботи є досить,
Бо кожна дитина й лещата попросить.
Як тесля лещатам носи підігне,
Ніхто їх ніколи не наздожене.

У теслі на зиму роботи без краю,
Бо кожна дитина дарунка чекає –
Сопілку і возик на два коліщатка,
Солдатика і дерев'яне лошатко.

Приходьте, приходьте у гості, хлоп'ята,
Таки веселіше разом майструвати,
Приходьте дівчатка, малі щибетушки,
Бо стільки у теслі духмяної стружки!

